

Manitou, Matko o twarzy czarnej

Matko, o twarzy jak Polska ziemia czarnej

Matko, o twarzy jak Polska ziemia znaczonej bliznami

Do serca swego jak syna nas przygarnij

Krßlowo nasza, tarczo obronna, mädl siä za nami

Präno niejeden wräg wkäadaä zbroje

By dzieci twoje zniewoliâ, ojczyznä zabraâ im

Ty choâ bez zbroi i bez oräa

Zawsze zwyciäysz by wskazaâ, äe pokä

Dziä wräg z ukrycia l bez pancerza w serca uderza

Nie pozwäl by zniszczyä boga w nas

Matko bäagamy w czas niespokojny

Chroä nas od wojny, wierzymy zwyciäysz jeszcze raz